

JUSTITSMINISTERIET

Udenrigsminister Lene Espersen
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Dato: 8. november 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsbeh: Birgitte Broberg
Sagsnr.: 2010-780/21-0045
Dok.: BBO41572

Kære udenrigsminister

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende KOM (2010) 105, som Folketingets Europaudvalg har stillet udenrigsministeren den 6. oktober 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Med venlig hilsen

Lars Barfoed

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende KOM (2010) 105 fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministeren bedes – i forlængelse af Europaudvalgets møde den 1. oktober 2010 – redegøre for, om de nye regler for lovvalg i forbindelse med skilsmisse og separation i Kommissionens forslag kan betyde, at en ung kvinde, der i forbindelse med sit ægteskab har accepteret, at det skal være underlagt lovgivningen i f.eks. et katolsk land, hvor skilsmisse er meget svært at opnå, så ikke kunne blive skilt i Danmark?”

Svar:

Kommissionens forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (KOM (2010) 105) udmønter den bemyndigelse til at indføre et indbyrdes forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation, som Rådet har meddelt en række medlemsstater.

Forordningen vil kun være bindende for de medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde. De foreslåede lovvalgsregler vil derfor kun finde anvendelse i skilsmisse- eller separationssager, der behandles i en af disse medlemsstater.

Forordningen er omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender. Den vil derfor hverken være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. De foreslåede lovvalgsregler vil således ikke kunne anvendes i skilsmisse- og separationssager, der behandles her i landet.

Det afgøres efter regler om international kompetence, om en medlemsstat kan behandle en separations- eller skilsmissesag. Sådanne regler findes navnlig i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (den nye Bruxelles II-forordning). Denne forordning er ligeledes omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

I det følgende redegøres der generelt for, hvilken betydning de foreslåede lovvalgsregler – i sager, der behandles i de medlemsstater, der deltager i

det forstærkede samarbejde – vil have for en aftale mellem to ægtefæller om, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation.

Efter forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, vil ægtefæller ved aftale kunne vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation, forudsat det er loven i et land, som de har en særlig tilknytning til, eller loven i domstolslandet.

Forordningsforslaget indeholder regler, der ifølge Kommissionens bemærkninger til forslaget skal sikre, at ægtefællerne er klar over konsekvenserne af en lovvalgsaftale. En sådan aftale skal derfor efter forslaget indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge ægtefæller, jf. artikel 3, stk. 3.

Hvis loven i den deltagende medlemsstat, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for lovvalgsaftalens indgåelse, indeholder yderligere regler om formkrav til aftalen, vil disse regler dog finde anvendelse. Har ægtefællerne deres sædvanlige opholdssted i forskellige deltagende medlemsstater, og indeholder loven i disse medlemsstater forskellige regler om formkrav, vil aftalen være gyldig med hensyn til sin form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater, jf. forslaget artikel 3, stk. 3.

Forordningsforslaget indeholder særlige regler for lovvalgsaftaler, der indgås under en domstols behandling af en skilsmisse- eller separations-sag.

Forslaget indeholder ikke regler om gyldigheden af en lovvalgsaftale, der overholder disse krav. Indsigelse fra en ægtefælle mod gyldigheden af en lovvalgsaftale – f.eks. en indsigelse om, at aftalen er indgået under tvang – vil derfor i sådanne tilfælde skulle afgøres efter loven i den medlemsstat, hvor skilsmissesagen behandles.

Forslaget indeholder visse muligheder for at se bort fra en gyldigt indgået lovvalgsaftale. Efter forslaget artikel 7 vil en domstol kunne undlade at anvende en bestemmelse i den lov, der i henhold til en lovvalgsaftale skal anvendes, hvis anvendelsen af den pågældende bestemmelse er åbenbart uforenelig med grundlæggende retsprincipper (ordre public) i domstolslandet. Det følger endvidere af forslaget artikel 5, at loven i domstolslandet vil finde anvendelse, når den lov, der skal anvendes i henhold til

en lovvalgsaftale, ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke giver en af ægtefællerne lige adgang til skilsmisse eller separation på grund af dennes køn.

En domstol, der behandler en anmodning om eksempelvis skilsmisse, vil således ikke kunne undlade at anvende en aftalt lov under henvisning til, at den indeholder strengere betingelser for skilsmisse end loven i domstolslandet, medmindre anvendelsen af den pågældende lov er åbenbart uforenelig med grundlæggende retsprincipper (ordre public) i domstolslandet, ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke giver en af ægtefællerne lige adgang til skilsmisse på grund af dennes køn.

Som anført er forordningen omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, og de foreslåede lovvalgsregler vil således ikke kunne anvendes i skilsmisse- og separationssager, der behandles her i landet.